

Блакитний мед

Микола Хвильовий

Блакитний мед до уст прилип,
душа — метелик колекційний,
приколена натхненням до небес.

Антени... ах! цікаво... ах!
Блукав і там над містом місяць
і до піщаних берегів
тріпотно кораблі тяглися,
а в щоглах кублився
уламок бурі.

Але не бігали тоді за гармонійними
синтезами.

Не музиканили повітря
аероплани.

Лишень увечері шуліка
кружляв вгорі,
а біля нього метушились
тендітні ластівки,
що потім крапками сідали
на височінь.

Антени... ах! цікаво... ах!
Душа — метелик колекційний —
летить ще далі, в міжпланеття.
Вже пролетіла спогад, другий,
на третім раптом розп'ялась...
Чоло прострілене не жалом
веселки-бджілки,
а журбою.

...Та горілиць вона лежить
одну лиш мить,
а потім знов біжить, біжить,
біжить
покуштувати мед,
блакитний мед...